

velvillig Maade ligeoverfor Regjeringens Forslag. De Vædringer, der ere foreslaaede fra Udvalgets Side, maa jeg i det Hele taget erkjende ikke at være af meget indgribende Betydning, og jeg kan derfor ogsaa for mit Bedkommende, om ikke slutte mig til dem alle, saa dog udtale mig saaledes, at jeg ikke erklærer mig imod dem. Hvad det første Forslag angaar, som gaar ud paa, at man ikke i Vedtægten skulde optage de nærmere Regler angaaende de Belønninger og Understøttelser til Brandkorpsets Mandskab og deres Efterladte, der indeholdes i § 4, da har den ærede Ordfører saavel som Udvalgets Betænkning angivet de Betragtninger, hvorfra dette Vædringsforslag er udgaaet. Det forekommer imidlertid mig, at det vilde være meget overensstemmende med den Opfattelse, hvorfra det ærede Udvalg forøvrigt er gaaet ud, naar man i Vedtægten optog de her omhandlede Bestemmelser. Det meget ærede Udvalg har stillet forskjellige Forslag, der sigte til at gjøre Vedtægten, om jeg saa maa sige, til en almindelig, alle Forhold saavidt mulig omfattende Regel for Brandvesenet i Kjøbstæderne. Derfor har det ærede Udvalg foreslaaet, at forskjellige Bestemmelser, der ifølge Lovforslaget skulde henlægges til Instruxer eller Regler, givne af Brandkommissionen, skulde optages i Vedtægten. Nu forekommer det mig, at det i Overensstemmelse med denne Tanke, mod hvilken jeg i Almindelighed ikke skal udtale mig, maatte være det Naturlige og Rigtige ogsaa i Vedtægten at optage de her omhandlede Bestemmelser, der jo navnlig maa erkjendes at være af stor Interesse for Medlemmerne af Brandkorpset og disses Efterladte. Fordi man i Vedtægten optager ganske almindelige Regler herom, tror jeg ikke, man behøver at frygte for, at Byraadet skulde være bundet i de enkelte Tilfælde. Der har ikke været tænkt paa Andet, end at der i Vedtægten skulde optages omtrent det Samme som det, der nævnes i Lovforslagets § 4. Det har naturligvis ikke været Meningen, at man i Vedtægten skulde forsøge paa nærmere at begrænse de Afgjørelser, som i enkelte Tilfælde skulde træffes af Byraadet; men jeg tror, for at gjentage det, at Brandkorpsets Medlemmer, der jo maa gjøre Vedtægten til Gjenstand for en særegen Interesse og et særegent Studium fra deres Side, ville føle sig sluffede, naar der ikke i denne Vedtægt optages nogen af de Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslagets § 4. Naar jeg ikke desto mindre ikke skal udtale mig bestemt imod det ærede Udvalgs Forslag under Nr. 1, saa er det, fordi jeg tillader mig at formene, at selv om Slutningen af Litra c. i § 1 maatte udgaa overensstemmende med Vædringsforslaget, vil det dog ikke derved være udelukket, at jo den Hensigt, som Justitsministeriet har haft med sit Forslag paa dette Punkt, alligevel kan naas; jeg antager, at der til Trods for Vædringsforslagets Vedtagelse ikke vil vise sig nogen Hindring for at

faae det optaget i Vedtægten, som man sætter Pris paa fra Ministeriets Side. — Forslaget under Nr. 2 har jeg allerede i Almindelighed haft Leilighed til at berøre; der vil under senere Forslag blive Leilighed til at komme tilbage paa det, hvad enkelte Punkter angaar. Ikke heller skal jeg udtale mig imod Forslaget under Nr. 3. Det har af de indkomne Erklæringer fra de forskjellige Byraad i Landet vist sig, at Meningerne om, hvorledes Uberskrændsen skulde fastsættes, være meget delte. Der er forskellige Byraad, som have villet sætte Grændsen lavere end 20 Aar, og nogle, som have villet sætte den høiere end 50 Aar; man er bleven staaende ved 20 og 50 Aars Alderen som det, der synes at stemme mest overens med, hvad der var det Almindelige i Byraadenes Anskuelser; men jeg kan ikke have Noget imod, at der aabnes Udgang til den Medfattelse, der er foreslaaet, forsaavidt det maatte vise sig, at der ikke er Grund til at gjøre Krav til Borgerne ud over 45 Aars Alderen. — Forslaget under Nr. 4 skal jeg heller ikke have Noget imod; jeg erkjender, at det kan være billigt, at der ydes den her omhandlede Betaling, naar der fordres Kjørlser udenfor Kjøbstadens Grændse, og heller ikke kan jeg have noget Væsentligt at erindre imod Forslaget under Nr. 5, idet det jo er forbeholdt Justitsministeren at føre tilbørligt Tilsyn med, at Politikorpsets Institutionen ikke forvansktes ved en mindre heldig Anvendelse af den her omhandlede Bestemmelse. — Forslagene under Nr. 6, 7 og 8 betragter jeg som rene Redaktionsforandringer og skal ikke dvæle videre derved.

Jeg kommer derimod nu til det Forslag, som er stillet af det meget ærede Mindretal under Nr. 9. Jeg paaflønner det Maadehold, som det ærede Mindretal har vist, idet det gjorde sin fra Regjeringens noget afvigende Opfattelse af dette Forhold gjældende i et bestemt Forslag. Forsaavidt er det mig ikke behageligt at maatte udtale mig bestemt imod det ærede Mindretal; men det er min Opfattelse af dette Forhold, at det vilde være praktisk urigtigt at vedtage det stillede Forslag, og som Følge deraf anser jeg det ogsaa for min Pligt at udtale mig bestemt imod samme. Derjom man kunde paavise, at der virkelig Realiteten opnaedes Noget ved at lægge denne Byrde over paa Forsikringselskaberne, skulde jeg naturligvis yde mit Bidrag til at faae Sagen gennemført paa en saadan Maade, som jeg maatte anse for at være paa den ene Side retfærdig, paa den anden Side praktisk hensigtsmæssig; men det har ikke været mig muligt at komme til Erkjendelse af, at det har nogen reel Interesse saaledes at føre en Del af Udgifterne over paa Forsikringselskaberne. Jeg fornaar ikke at se Andet, end at det dog i Virkeligheden bliver Kommunens Beboere, der komme til at betale hele Udgiften, om end maatte ad en Omvei og paa en noget forskjellig Maade; det er Kommunens Beboere, der